

Motion till riksdagen 2019/20:722

av **Markus Wiechel (SD)**

Åtgärder mot rymningar och avvikelser

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kriminalisera rymningar och avvikelser och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sätta fotboja på brottsdömda personer med utvisningsbeslut och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra det straffbart att utebli från anmälningsskyldigheten för en dömd person och tillkännager detta för regeringen.

Rymningar och avvikelser

Än idag är det inte olagligt för brottsdömda och frihetsberövade personer att rymma. Oavsett om det handlar om en grovt kriminell eller om någon som ska utvisas till följd av att vederbörande anses vara ett säkerhetshot mot Sverige är det illa nog, då deras rymning kan innebära en säkerhetsrisk för allmänheten. Den enda möjliga påföljd för en person som avvikit från sitt förvar är att vederbörande får sin villkorliga frigivning uppskjuten, men då enbart om det finns ”synnerliga skäl”. Nuvarande förhållningssätt får konsekvenser för såväl allmänheten som rättsväsendet. När en potentiellt mycket farlig person som inte avtjänat sitt straff försatt sig själv på fri fot måste polisen i många fall använda enorma resurser för att finna personen. Detta drabbar samtliga invånare då annat, såväl personalresurser som ekonomiska medel, måste prioriteras bort. Jakten på rymmare blir dessutom svårare då rättsväsendet inte kan använda sig av samma hjälpmedel till följd av att rymningen i sig inte är olaglig.

Samtliga rymningar eller avvikelser från förvar bör därför kriminaliseras, för att värna såväl samhället som brottsoffren.

Utvisningsdömda och anmälningsplikten

Vid ett flertal tillfällen har rymningar från Migrationsverkets fem stängda förvar uppmärksammats. Rymningarna har skett på olika sätt, men det finns fall då de har innefattat hot eller våldsamheter, och i vissa fall har tillhyggen som yxor, kofötter och sågblad använts.

Migrationsverkets främsta uppdrag på detta område är att hålla dem som satts i förvar inlåsta för att man ska kunna verkställa utvisningsbeslut, ett åtagande som myndigheten uppenbarligen inte klarar av i dagsläget. Det är naturligtvis positivt med ett utökat antal förvarsplatser, men när det inte går att säkerställa att utvisningsdömda personer också utvisas finns det ett stort skäl till att vidta ytterligare åtgärder.

Uppdrag granskning visade i januari 2017 att 188 personer som dömts till utvisning senare har släppts fria efter avtjänat straff. Av dessa försvann 54 personer utan att polisen kunde få reda på vart de tog vägen. Totalt 752 utvisningar genomfördes under 2016 av personer på grund av att de begått brott och sedan dömts till utvisning. Att personer som begått ett brott som visat sig vara så grovt att de dömts till utvisning försvinner är illa nog, men oavsett utvisningsskäl är det inte rättssäkert eller försvarligt att tillåta någon form av avvikelse. Med den teknologi vi har idag är det inte alls svårt att ha en bättre kontroll på personer som nekats rätt att vistas i vårt land, och rättsväsendet behöver därför ett nytt verktyg så att utvisningsdömda personer inte kan avvika. Regeringen bör därför vidta åtgärder för att säkerställa att samtliga brottsdömda med utvisningsbeslut ska tilldelas en fotboja, och att brottsdömda till en början prioriteras. Regeringen bör även göra det straffbart att utebli från anmälningsplikten för en dömd person.

Markus Wiechel (SD)